

верситета била осигурена отъ голъмия благодетель Антоний Ивановъ Камбуорглу.

Следъ това д-ръ Селимински се завърналъ въ Букурещъ и веднага тръгналъ между преселниците българи да имъ дава медицинска помощъ. Презъ 1848 год. д-ръ Селимински бива назначенъ за окръженъ лъкаръ въ Браила.

Народната служба на д-ръ Селимински се простира и до Сливенъ. За това свидетелствува следното писмо:

Браила, 1850 г. VIII.

До сливенските граждани.

Драги съграждани,

Известни Ви съ обстоятелствата, при които преди 20 години, като напуснахме родината си, се преселихме въ Влашко. При все това ние вълно сме свързани съ Васъ битово и духовно. Затоза отъ сърдце и душа копнъемъ да слушаме за стремежа Ви къмъ добро, за която цель едно отъ най-подходните сърдства е просвѣтата. Тя тръбва обаче да става по целесходенъ и общъ начинъ на роденъ езикъ, както туй се доказа ясно, като бълденъ, отъ развитието на всички народи. Радваме се, че отъ родината ни произлизатъ вече достойни може да ѝ помогнатъ и да я просвѣтятъ. Никой отъ съседните ни градове, отъ единъ въкъ насамъ, не се е удостоилъ съ толкова учени съграждани, учители и други дейци, както нашиятъ роденъ градъ. До сега имахте съграждани учители по гръцки езикъ. Сега, обаче, имате младъ съгражданикъ (Добри Чинтуловъ), който завърши сръдно (славянско) учебно заведение и е най-подходящъ за сегашното образование на младежъта ни. Възползвайте се отъ знанията и ревността му. Ако мислите за по-широко съществено народно благо, то ще намържите и насъ въ чужбина, готови да помогнемъ всъки споредъ силите си". . .

Докато Селимински билъ въ Браила избухнала Кримската война. Още въ началото на войната (1853 г.), като разпаленъ патриотъ, той се записва доброволецъ въ отговоръ на прокламацията на главнокомандуващия князъ Горчаковъ II. Отъ Браила Селимински се премѣства въ Букурещъ, гдето записва доброволци и събира една дружина отъ 1200 човѣка българи подъ българско знаме и съ бѣл-